

R o z s u d e k

J m é n e m r e p u b l i k y

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudců JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **M. P.**, bytem H., zast. **JUDr. Janou Bodlákovou**, advokátkou v Karlových Varech – Dvorech, Cihelní 71/14, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, odbor regionálního rozvoje, Praha 5, Zborovská 11, za účasti: **J. Š.**, bytem P., jako osoby zúčastněné na řízení, zast. **Mgr. Monikou Cihelkovou**, advokátkou v Praze 1, Lazarská 1719/5, o přezkum rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, ze dne 20.5.2010 č.j. 079176/2010/KUSK, t a k t o:

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, ze dne 20.5.2010 č.j. 079176/2010/KUSK se ruší a věc se vrací žalovanému Krajskému úřadu Středočeského kraje k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do rukou její zástupkyně náhradu nákladů řízení v částce 7 760,- Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**
- III. **Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, ze dne 20.5.2010 č.j. 079176/2010/KUSK (dále jen „*rozhodnutí žalovaného*“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí Obecního úřadu Líbeznice jako stavebního úřadu ze dne 12.2.2010 č.j. 00990/09/SÚ/5 (dále jen „*rozhodnutí stavebního úřadu*“) a řízení zastaveno.

Rozhodnutím stavebního úřadu bylo nařízeno odstranění stavby – stěny z rákosových rohoží na pozemku parc. č. 45/144 v k. ú. Hovorčovice, a to vlastníků stavby – osobě zúčastněné na řízení a jeho manželce. Podle odůvodnění tohoto rozhodnutí stavební úřad provedl kontrolní prohlídku, při které zjistil, že stavba byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu. Při zahájení řízení poučil stavebníka o možnosti dodatečného povolení stavby. Dospěl k závěru, že se v daném případě jedná o stavbu ve smyslu ust. § 2 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*stavební zákon*“). Vzhledem k tomu, že nosná část stavby je provedena jako dřevěná konstrukce, která je bezpochyby jednou ze základních stavebních a montážních konstrukcí využívaných ve stavebnictví, vykazuje stavba podle stavebního úřadu základní znaky stavby z hlediska použitého materiálu i montážní technologie. Také ukotvení stavby v kovových zatlukacích patkách k zemi je charakteristickým znakem oplocení, altánů, pergol apod. Stavební úřad se neztotožnil s názorem osoby zúčastněné na řízení, že se jedná o stavbu, která nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení.

V odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu osoba zúčastněná na řízení vyslovila nesouhlas se závěrem stavebního úřadu, že běžně užívaná zahradní dekorace je stavbou podle stavebního zákona. Jedná se podle ní o rákosovou rohož, která je volně používána jako prvek zahradní architektury, který není stavbou a pro jehož instalaci není potřeba stavební ohlášení či povolení ani jiný úkon ve vztahu ke stavebnímu úřadu.

V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvádí, že dospěl k názoru, že se nejedná o stavbu ve smyslu ust. § 2 odst. 3 stavebního zákona a přisvědčil proto názoru odvolatele (osoby zúčastněné na řízení), že jde o dekoraci. Ta ve smyslu stavebního zákona nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení a nevyžaduje ani rozhodnutí o umístění stavby či územní souhlas. Případné škody vzniklé na sousedních pozemcích touto činností lze podle žalovaného řešit občanskoprávní cestou.

Žalobkyně navrhuje nejen v žalobě, ale i v replice reagující na vyjádření žalovaného zrušení rozhodnutí žalovaného proto, že toto rozhodnutí neobsahuje náležitosti podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu, podle něhož by odůvodnění rozhodnutí mělo obsahovat důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, a postrádá tak absenci úvah, kterými se žalovaný řídil, jakož i proto, že se shodně jako správní orgán prvního stupně (stavební úřad) domnívá, že se v daném případě jedná o stavbu, neboť je se zemí spojena pomocí zatloukacích patek a byla provedena motáží činností. Stavba pak brání ve velké míře oslunění sousedního pozemku žalobkyně. Žalovaný podle žalobkyně pouze do rozhodnutí přepsal důvody odvolání odvolatele, vyjádření žalobkyně k odvolání a podmínky podání odvolání a neuvedl přitom žádné důvody svého rozhodnutí. Usoudil pouze, že danou stavbu nebude považovat za stavbu, aniž své tvrzení opřel o důvody. Absence úvah žalovaného, které ho vedly k vydání zrušovacího rozhodnutí, zakládá podle žalobkyně nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalovaného. Žalobkyně se tak jím cítí být zkrácena ve svých právech.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že pro celou kauzu bude stěžejní rozhodnutí, zda se jedná či nejedná o stavbu podle ust. § 2 odst. 3 stavebního zákona. Žalovaný dospěl k závěru, že se nejedná o stavbu ve smyslu ust. § 2 odst. 3 stavebního zákona a přisvědčil názoru odvolatele (tzn. osoby zúčastněné na řízení), že jde o dekoraci. Ta pak ve smyslu ust. § 103 stavebního zákona nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení a nevyžaduje ani podle ust. § 79 odst. 3 stavebního zákona rozhodnutí o umístění stavby či územní souhlas. Případné škody vzniklé na sousedních pozemcích lze řešit občanskoprávní cestou. Vzhledem k tomu, že stěna z rákosových rohoží upevněná na dřevěné konstrukci z pěti dřevěných sloupků zakotvených do zatloukacích patek nevznikla žádnou stavební činností, nelze ji kvalifikovat jako stavbu podléhající povolení a stavební úřad nepostupoval při svém hodnocení správně, když zahájil řízení o odstranění stavby a následně nařídil odstranění stavby. Závěrem svého vyjádření zpochybnil včasnost podání žaloby, k němuž došlo u nepřislušného soudu, který ji postoupil soudu příslušnému, avšak až po uplynutí lhůty stanovené k podání žaloby, jejíž zmeškání nelze prominout.

Osoba zúčastněná na řízení se ztotožnila s rozhodnutím i vyjádřením žalovaného a uvedla, že v případě rákosové rohože stojící na pěti dřevěných sloupcích se jedná pouze o dekorační prvek zahradní architektury, který svým charakterem náleží do kategorie volně užívaných dekoračních prvků. Podle ní se jedná o soukromoprávní spor, který se má řešit před občanskoprávním soudem.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jehož zrušení žalobkyně navrhuje, a to v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a včetně návaznosti rozhodnutí žalovaného na rozhodnutí stavebního úřadu. Žalobu shledal důvodnou. Při přezkoumávání zákonnosti a správnosti rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Přestože žalovaný žádal projednání věci při jednání, soud rozhodl, aniž by jednání nařizoval, z toho důvodu, že napadené správní rozhodnutí žalovaného ruší pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů tohoto rozhodnutí. V takovém případě zákon soudu umožňuje rozhodnout rozsudkem bez jednání (srov. § 76 odst. 1 písm. a/ s.ř.s.).

Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění správního rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Soud s poukazem na toto zákonné ustanovení shledal, že námitka žalobkyně o nedostatečnosti zdůvodnění rozhodnutí žalovaného a o absenci jeho úvah, které vedly k zásadnímu právnímu přehodnocení prvostupňového rozhodnutí stavebního úřadu, pokud jde o posouzení, zda se jedná či nejedná o stavbu, je důvodná a sama o sobě zakládá důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Jestliže prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu nařizující odstranění stavby, za kterou stavební úřad považoval i předmětnou dřevěnou konstrukci s rákosovými rohožemi, je zdůvodněno relativně podrobně (stavební úřad ve svém zdůvodnění – mimo jiné – uvádí, že nosná část stavby je provedena jako dřevěná konstrukce, která je bezpochyby jednou ze základních stavebních a montážních technologií, a ukotvení stavby v kovových zatlukacích patkách k zemi je charakteristickým rysem pro stavby oplocení, altánů, pergol apod.) a jestliže úvaha stavebního úřadu vycházela navíc z kontrolní prohlídky provedené dne 29.9.2009 přímo v terénu, resp. na příslušném pozemku, pak žalovanému nezbyvá, hodlá-li zrušit takové rozhodnutí na základě opačného věcného a právního názoru, než aby se s argumentací stavebního úřadu a jeho hodnocením zevrubně vypořádal a ozřejmil, v čem a proč závěry stavebního úřadu považuje za mylné. Takovou hodnotící úvahu napadené rozhodnutí skutečně postrádá. Soudu pak nepřisluší ji nahrazovat, i kdyby se snad taková úvaha zdála být samozřejmou, neboť jeho úkolem je až přezkum správnosti a zákonnosti závěrů učiněných správním orgánem.

Z výše uvedených důvodů bylo napadené rozhodnutí žalovaného zrušeno pro vady řízení (§ 76 odst. 1 písm. a/ s.ř.s.) a věc se tak vrací žalovanému správnímu orgánu k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), v němž správní orgán bude vázán právním názorem soudu a věc znovu právně posoudí na základě podrobné úvahy o povaze toho, co žalobkyně nazývá stavbou a žalovaný s osobou zúčastněnou na řízení zahradní dekorací.

Nedůvodnou je námitka žalovaného, pokud jde o zpochybnění včasnosti podané žaloby za situace, kdy žaloba byla podána ve stanovené lhůtě u tehdy místně nepřislušného Krajského soudu v Praze, který ji poté postoupil Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému. Je-li totiž správní žaloba podána v zákonné lhůtě u místně nepřislušného krajského soudu jako soudu správního, není její včasnost ovlivněna tím, že ji tento soud postoupil soudu příslušnému až po lhůtě stanovené k jejímu podání (srov. obdobně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu publikované pod č. 1721/2008 Sb. NSS).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst.1 s.ř.s. a skutečnost, že žalobkyně měla ve věci úspěch. Její výši představuje zaplacený soudní poplatek v částce 2 000,- Kč a náklady na zastoupení žalobkyně advokátkou za dva úkony právní služby, které soud shledal důvodně vynaloženými a které spočívají v přípravě a převzetí zastoupení a podání žaloby po 2 400 Kč za jeden úkon právní služby včetně tzv. režijního paušálu (§ 7 bod 5., § 9 odst. 3 písm. f/, § 11 odst. 1 písm. a/ a d/, § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, náhrada nákladů řízení se zvyšuje podle § 57 odst.2 s.ř.s. o částku odpovídající této dani.

Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst.5 s.ř.s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vzniknou v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem, s tím, že z důvodů hodných zvláštního zřetele jí může soud na návrh přiznat i právo na náhradu dalších nákladů; taková situace však u osoby zúčastněné na řízení nenastala.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25.7.2013

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu